A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. október 3.*

„44/2001/EK rendelet — Joghatóság — Jogellenes károkozással vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel kapcsolatos ügyek — Szerzői vagyoni jogok — Védett alkotást többszörözö fizikai hordozó — Interneten történő közzététel — A kárt okozó esemény helyének meghatározása”

A C-170/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (Franciaország) a Bírósághoz 2012. április 11-én érkezett, 2012. április 5-i határozatával terjesztett elő az előtte

Peter Pinckney

és

a **KDG Mediatech AG** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan (előadó) és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– P. Pinckney képviseletében J. de Salve de Bruneton ügyvéd,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és B. Beaupère-Manokha, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében S. Chala, meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna és M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A.-M. Rouchaud-Joët, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

a főtanácsnok indítványának a 2013. június 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12. 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 4. kötet, 42. oldal; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.; a továbbiakban: rendelet) 5. cikke 3. pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a P. Pinckney franciaországi lakos és az osztrák székhelyű KDG Mediatech AG társaság (a továbbiakban: Mediatech) között azon kártérítési kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, mely szerint e társaság megsértette P. Pinckney szerzői vagyoni jogait.

Jogi háttér

A rendelet

3 A rendelet (2), (11), (12) és (15) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(2) A joghatóságra és a határozatok elismerésére vonatkozó nemzeti jogszabályok között fennálló egyes különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését. A polgári és kereskedelmi ügyekben az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamok határozatainak gyors és egyszerű elismerése és végrehajtása céljából elengedhetetlenül szükségesek a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályok egységesítésére és az alaki követelmények egyszerűsítésére irányuló rendelkezések.

[...]

(11) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg, és a joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a per tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő joghatósági okot kíván meg. A jogi személyek székhelyét a közös szabályok átláthatóságának fokozása és a joghatósági okok összeütközése elkerülése végett önállóan kell meghatározni.

(12) Az alperes lakóhelyén kívül a bíróság és a per közötti szoros kapcsolaton alapuló vagylagos joghatósági okokat is meg kell állapítani az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása érdekében.

[...]

(15) A harmonikus jogalkalmazás érdekében a párhuzamos eljárások lehetőségét el kell kerülni, [helyesen: a minimumra kell csökkenteni] és biztosítani kell, hogy ne hozzanak egymással összeegyeztethetetlen határozatokat két tagállamban. […]”

4 A joghatóságra vonatkozó szabályok a rendelet II. fejezetében találhatók, mely fejezet a 2–31. cikket foglalja magában.

5 A rendelet II. fejezetének „Általános rendelkezések” című 1. szakasza alatt található 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.”

6 A rendelet ugyanezen szakaszban található 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.”

7 A rendelet II. fejezének „Különös joghatóság” című 2. szakaszában található többek között az 5. cikk. Ezen 5. cikk 3. pontja a következőképp rendelkezik:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban perelhető:

[…]

(3) jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet;”.

A 2001/29/EK irányelv

8 Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) II. fejezetének címe „Jogok és kivételek”, mely fejezet tartalmazza többek között a rendelet 2–4. cikkét, melyek a művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének jogára, illetve a terjesztési jogra vonatkoznak.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 P. Pinckney, aki Toulouse-ban (Franciaország) lakik, állítása szerint tizenkét, az Aubrey Small együttes által bakelitlemezre rögzített zeneszám szövegírója, zeneszerzője és előadója.

10 Miután tudomására jutott, hogy e zeneszámokat engedélye nélkül Ausztriában a Mediatech kompakt lemezeken (a továbbiakban: CD) többszörözte, majd a Crusoe és az Elegy brit társaságok különböző, az interneten többek között toulouse-i otthonából is hozzáférhető oldalakon forgalmazták, 2006. október 12-én keresetet indított a Mediatech ellen a tribunal de grande instance de Toulouse előtt a szerzői jogainak megsértésével okozott kár megtérítése iránt.

11 A Mediatech a francia bíróságok joghatóságának hiányára hivatkozott. 2008. február 14-i végzésével a tribunal de grande instance de Toulouse előkészítő bírája elutasította a joghatóság hiányára vonatkozó kifogást, azon indokkal, hogy a puszta tény, miszerint P. Pinckney megvásárolhatta volna a szóban forgó CD-ket a franciaországi otthonából egy, a francia közönség számára hozzáférhető internetes oldalon, elegendő a tényállás és az állítólagos kár közötti lényegi kapcsolat megállapításához, ami igazolja az eljáró bíróság joghatóságát.

12 A Mediatech fellebbezést nyújtott be ezen ítélet ellen, azzal érvelve, hogy a CD-ket Ausztriában állították elő – ahol a Mediatech székhelye található –, egy brit társaság kérésére, mely utóbbi e CD-ket egy internetes oldalon keresztül forgalmazta. Így a Mediatech szerint kizárólag az alperes

– Ausztriában található – székhelye szerinti bíróságok, vagy a kár bekövetkezésének helye, tehát a felrótt hiba elkövetésének helye szerinti bíróságok, azaz az Egyesült Királyság bíróságai rendelkeznek joghatósággal.

13 2009. január 21-i ítéletében a cour d'appel de Toulouse a tribunal de grande instance de Toulouse joghatóságának hiányát állapította meg, azon indokkal, hogy az alperes székhelye Ausztriában található, és a kár bekövetkezésének helye nem lehet Franciaország, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a Mediatech, illetve a Crusoe és Elegy társaságok felelősségét, mivel ez utóbbiak és a Mediatech közötti összejátszásra vonatkozó állítás nem merült fel.

14 P. Pinckney ezen ítélet hatályon kívül helyezése iránti felülvizsgálati kérelemmel élt a rendelet 5. cikke 3. pontjának megsértésére hivatkozva. Úgy érvelt, hogy a francia bíróság joghatósága megalapozott, és keresetét alaptalanul utasították el.

15 E körülményekre tekintettel a Cour de cassation úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„1. Úgy kell-e értelmezni a [rendelet] 5. cikkének 3. pontját, hogy a szerzői vagyoni jogok internetes honlapon közzétett tartalom általi állítólagos megsértése esetén

– a sértett személy a felelősség megállapítása iránti keresetet bármely tagállam bíróságához benyújthatja, amelynek területén az interneten közzétett tartalom hozzáférhető vagy hozzáférhető volt, aminek eredményeképpen azonban kizárólag az eljáró bíróság tagállamának területén okozott kárért kaphat kártérítést;

vagy

– ezenkívül az is szükséges, hogy ez a tartalom az ennek a tagállamnak a területén található közönséget célozza, illetve célozta, vagy hogy más sajátos kötődés megállapítható legyen?

2. Az [első kérdésre] ugyanazt a választ kell-e adni, ha a szerzői vagyoni jogok állítólagos megsértése nem a tárgyiasulatlan tartalomnak, hanem, mint a jelen ügyben, az ezt a tartalmat többszöröző fizikai hordozónak az interneten történő felkínálásával valósul meg?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

16 Az osztrák kormány az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elfogadhatatlanságára hivatkozott. E kérdések szerinte hipotetikusak az alapügy körülményei szempontjából, mivel nem a Mediatech általi többszörözési cselekményre vonatkoznak, hanem az érintett brit társaságok által azt követő forgalmazási cselekményekre. Az alapeljárás tényállásából nem következik, hogy a Mediatech szervezte volna meg a CD-k említett társaságok általi forgalmazását, illetve hogy bármi kapcsolata lett volna ezekkel.

17 Mindenesetre az osztrák kormány szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés elfogadhatatlan, mivel azon hibás előfeltételezésből indul ki, hogy a tárgyiasulatlan tartalom, azaz az alkotás maga, került az interneten felkínálásra, míg az alapeljárásban érintett ajánlat csupán az e tartalmat többszöröző fizikai hordozóra vonatkozott.

18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adhasson (a C-11/07. sz., Eckelkamp és társai ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6845. o.] 28. pontja, valamint a C-259/12. sz., Rodopi-M 91 ügyben 2013. június 20-án hozott ítélet 27. pontja).

19 A Bíróság megállapította továbbá, hogy az előzetes döntéshozatalra utalás indoka ugyanis nem tanácsadói vélemények megfogalmazása általános vagy hipotetikus kérdésekről, hanem egy jogvita tényleges megoldásának szükségessége (a C-459/07. sz., Elshani ügyben 2009. április 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-2759. o.] 42. pontja).

20 A jelen esetben nem vitatott, hogy a kérdést előterjesztő bírósághoz a szerzői vagyoni jogoknak állítólagos – az adott védett alkotást többszöröző fizikai hordozó interneten történő felkínálásával történt –megsértése miatt fordultak, és annak kérdése, hogy a francia bíróságok rendelkeznek-e joghatósággal az ezen állítás elbírálásához, magának az alapjogvitának a tárgya. A Bíróság számár rendelkezésre álló tényezők összességére tekintettel ugyanis úgy tűnik, hogy e jogvita kimenetele az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adott választól függ, mely kérdések egyébiránt átfogalmazhatók.

21 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések így elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

22 Kérdéseivel, melyeket újra kell fogalmazni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a rendelet 5. cikkének 3. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az eljáró bíróság tagállama által biztosított szerzői vagyoni jogok megsértése esetén e tagállam bíróságai rendelkeznek-e joghatósággal az alkotás szerzője által egy olyan társasággal szemben benyújtott felelősség megállapítása iránti kereset elbírálására, mely társaságnak egy másik tagállamban van székhelye, és amely e másik tagállamban többszörözte fizikai hordozóra az említett alkotást, és e fizikai hordozót ezt követően harmadik tagállamban székhellyel rendelkező társaságok értékesítik egy olyan internetes oldalon keresztül, mely az eljáró bíróság tagállamában is hozzáférhető.

23 E kérdés megválaszolásához emlékeztetni kell először is arra, hogy a rendelet rendelkezéseit e rendelet rendszerére és célkitűzéseire figyelemmel, önálló módon kell értelmezni (a C-228/11. sz. Melzer-ügyben 2013. május 16-án hozott ítélet 22. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapelvtől eltérve, mely azon tagállam bíróságainak joghatóságát mondja ki, amelynek területén az alperes lakóhelye található, ugyanezen rendelet II. fejezetének 2. szakasza bizonyos különös joghatóságokról rendelkezik, amelyek között szerepel a rendelet 5. cikkének 3. pontjában említett eset is (a fent hivatkozott Melzer-ügyben hozott ítélet 23. pontja).

25 Mivel az azon hely bíróságának joghatósága, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet, különös joghatósági szabálynak minősül, szigorúan kell értelmezni, és nem lehet a rendeletben kifejezetten szereplő eseteken túlterjeszkedő módon értelmezni (a fent hivatkozott Melzer-ügyben hozott ítélet 24. pontja).

26 Ezzel együtt a rendelet 5. cikkének 3. pontjában található „azon hely, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet” kifejezés magában foglalja egyrészt azt a helyet, ahol a kár, másrészt azt a helyet, ahol a káresemény bekövetkezett, ezért a felperes választásától függően az alperes perelhető mind az egyik, mind a másik hely szerinti bíróság előtt (a fent hivatkozott Melzer-ügyben hozott ítélet 25. pontja).

27 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a rendelet 5. cikkének 3. pontjában meghatározott szabály alapja a jogvita és a káresemény bekövetkezésének vagy esetleges bekövetkezésének helye szerinti bíróság közötti különösen szoros kapcsolat megléte, amely az igazságszolgáltatás megfelelő működésére és a hatékony eljárásszervezésre tekintettel igazolja a joghatóság e bíróság számára való biztosítását (a fent hivatkozott Melzer-ügyben hozott ítélet 26. pontja).

28 Mivel ennek megfelelően a jelen ítélet 26. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat által elismert kapcsoló elvek egyike kiválasztásának lehetővé kell tennie azon bíróság joghatóságának megállapítását, amely objektív szempontból a legalkalmasabb helyzetben van annak megítélésére, hogy a perelt személy felelősségének megállapításához szükséges feltételek teljesülnek-e, csak azon bírósághoz lehet érvényesen fordulni, amelynek az illetékességébe tartozik a releváns kapcsolódási pont (lásd ebben az értelemben a C-133/11. sz., Folien Fischer és Fofitec ügyben 2012. október 25-én hozott ítélet 52. pontját).

29 Meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben – a fent hivatkozott Melzer-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló körülményekkel ellentétben – az alapeljárás nem az állítólagos kár feltételezett elkövetői egyikének eljáró bíróság előtti, a kárt okozó esemény bekövetkezési helyén alapuló perlésének lehetőségére vonatkozik. Nem vitatott, hogy ez utóbbi hely nem a P. Pinckney keresete folytán eljáró bíróság illetékességi területén található. Az a kérdés vetődik ellenben fel, hogy e bíróság illetékes-e az állítólagos kár bekövetkeztének helye szerint.

30 Meg kell tehát pontosan határozni azon feltételeket, melyek mellett a rendelet 5. cikkének 3. pontja alkalmazásában a szerzői vagyoni jogok állítólagos megsértéséből eredő kár más tagállamban következik be, vagy következhet be, mint ahol az alperes a szerző alkotását fizikai hordozóra többszörözte, mely hordozót ezt követően az eljáró bíróság illetékességi területén is hozzáférhető internetes oldalon keresztül forgalmaznak.

31 A Bíróság már értelmezte a rendelet 5. cikkének 3. pontját olyan állítólagos jogsértésekkel kapcsolatban, melyeket az interneten keresztül követtek el, és az ezekből eredő kár ennek következtében számos helyen bekövetkezhetett (lásd a C-509/09. és C-161/10. sz., eDate Advertising és Martinez egyesített ügyekben 2011. október 25-én hozott ítéletet [EBHT 2011., I-10269. o.], valamint a C-523/10. sz. Wintersteiger-ügyben 2012. április 19-én hozott ítéletet).

32 Az említett ítélkezési gyakorlatból kitűnik először is, hogy e rendelkezés értelmében a kár bekövetkezésének helye az állítólagosan megsértett jog természetének függvényében változhat (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Wintersteiger-ügyben hozott ítélet 21–24. pontját).

33 Másodszor annak veszélye, hogy egy adott tagállamban következik be a kár, annak rendelődik alá, hogy az állítólagosan megsértett jog védett-e az adott tagállamban (lásd a fent hivatkozott Wintersteiger-ügyben hozott ítélet 25. pontját).

34 Végül, harmadszor, ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jelen ítélet 27. pontjában említett célokkal összhangban az állítólagos jogellenes károkozással, vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel kapcsolatos ügyekben a kár bekövetkezési helyének a bíróság joghatóságának megállapítása céljából történő meghatározása annak kérdésétől is függ, hogy mely bíróság van a legalkalmasabb helyzetben az állítólagos sérelem megalapozottságának megítélésére (a fent hivatkozott eDate Advertising és Martinez egyesített ügyekben hozott ítélet 48. pontja, valamint a fent hivatkozott Wintersteiger-ügyben hozott ítélet 27. pontja).

35 Ezen elvek alkalmazásában a Bíróság az interneten keresztül okozott állítólagos kár bekövetkezési helyének meghatározása céljából különbséget tett a személyiségi jogok és a szellemi vagy ipari tulajdonjog megsértése között.

36 Ekképpen a valamennyi tagállamban védett személyiségi jogok – interneten hozzáférhetővé tett tartalom segítségével elkövetett – megsértésének állítólagos sértettje a kár bekövetkezési helyének címén benyújthatja felelősség megállapítása iránti keresetét bármely olyan tagállam bíróságához is, amelynek a területén az interneten közzétett tartalom hozzáférhető, vagy hozzáférhető volt. E bíróságok kizárólag a tagállamuk területén okozott kár elbírálására rendelkeznek hatáskörrel (lásd a fent hivatkozott eDate Advertising és Martinez egyesített ügyekben hozott ítélet 52. pontját). Ezenkívül, mivel az interneten közzétett tartalom valamely személy személyiségi jogaira való kihatását azon hely szerinti bíróság tudja leginkább megítélni, ahol e személy érdekeinek központja található, az állítólagos sértett az okozott kár teljes egészének megtérítése céljából kizárólag az e hely szerinti bíróságot választhatja (a fent hivatkozott eDate Advertising és Martinez egyesített ügyekben hozott ítélet 48. pontja).

37 Ezzel szemben a szellemi és ipari tulajdonjog állítólagos megsértése esetén, mely jogoknak a bejegyzési aktus által biztosított védelme a bejegyzés tagállamának területére korlátozódik, ez utóbbi tagállam bíróságaihoz kell fordulni. A bejegyzés tagállamának bíróságai vannak ugyanis a legalkalmasabb helyzetben annak megítélésére, hogy a szóban forgó jogot ténylegesen megsértették-e (lásd ebben az értelemben a nemzeti védjegyeket illetően a fent hivatkozott Wintersteiger-ügyben hozott ítélet 25. és 28. pontját).

38 Meg kell vizsgálni, hogy a fent hivatkozott korábbi jogesetek tanulsága mennyiben alkalmazható a szerzői jogok megsértésével kapcsolatos állításokra.

39 Először is meg kel jegyezni, hogy a szerzői vagyoni jogok – a nemzeti védjegyhez kapcsolódó jogokhoz hasonlóan – a területiség elvének vannak alávetve. Ugyanakkor az említett vagyoni jogok védelmét – többek között a 2001/29 irányelv alapján – valamennyi tagállamban automatikusan biztosítani kell, és emiatt minden egyes tagállamban az ott éppen alkalmazandó anyagi jog függvényében sérthetőek meg.

40 E tekintetben ki kell emelni először is, hogy az illetékes bíróság érdemi vizsgálatának részét képezik azon kérdések, hogy egyfelől fennállnak-e azon feltételek, melyek mellett az eljáró bíróság tagállamában védett jog megsértettnek tekinthető, és másfelől, hogy e jogsértés az alperesnek tudható-e be (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Wintersteiger-ügyben hozott ítélet 26. pontját).

41 Adott bíróság kárral kapcsolatos joghatósága vizsgálatának szakaszában a kár bekövetkezési helyének a rendelet 5. cikke 3. pontja szerinti meghatározása nem függhet olyan kritériumoktól, melyek az adott érdemi vizsgálat sajátjai, és melyek nem szerepelnek e rendelkezésben. Ez utóbbi kizárólagos feltételként csupán annyit ír elő, hogy a kár bekövetkezett vagy bekövetkezhet.

42 Ekképpen, ellentétben a rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontjával, melyet a Bíróság a C-585/08. és C-144/09. sz., Pammer és Hotel Alpenhof ügyben 2010. december 7-én hozott ítéletében (EBHT 2010., I-12527. o.) értelmezett, az említett rendelet 5. cikkének 3. pontja nem követeli meg többek között, hogy a szóban forgó tevékenység az eljáró bíróság tagállamát „célozza meg”.

43 Következésképpen a szerzői vagyoni jog állítólagos megsértését illetően az eljáró bíróság javára már akkor is megállapítható a jogellenes károkozással vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel kapcsolatos ügyek elbírálására vonatkozó joghatóság, ha a tagállam, melynek területén e bíróság található, védelemben részesíti a kérelmező által hivatkozott vagyoni jogokat, és fennáll annak veszélye, hogy az állítólagos kár az eljáró bíróság illetékességi területén bekövetkezik.

44 Az alapügyben felmerültekhez hasonló körülmények fennállása esetén a kár esetleges bekövetkezésének veszélye különösen abból ered, hogy az eljáró bíróság illetékességi területén is hozzáférhető internetes oldalon keresztül beszerezhető azon alkotás többszörözött példánya, amelyhez a kérelmező által hivatkozott jogok kapcsolódnak.

45 Ezzel ellentétben, amennyiben az eljáró bíróság tagállama által biztosított védelem csak az adott tagállam területére terjed ki, az eljáró bíróság joghatósága kizárólag az e bíróság tagállamának területén bekövetkezett károkra terjed ki.

46 Ha e bíróságnak lenne joghatósága más tagállam területén bekövetkezett károkkal kapcsolatos ügyek elbírálására is, ezen tagállamok bíróságainak helyébe lépne, jóllehet ez utóbbiaknak van joghatósága főszabály szerint a rendelet 5. cikkének 3. pontja értelmében, illetve a területiség elve alapján az adott tagállam területén okozott károkkal kapcsolatos ügyek elbírálására, és ez utóbbiak vannak alkalmasabb helyzetben annak megítélésére, hogy egyfelől ténylegesen megsértették-e az érintett tagállam által biztosított szerzői vagyoni jogokat, másfelől az okozott kár természetének meghatározására.

47 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a rendelet 5. cikkének 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy az eljáró bíróság tagállama által biztosított szerzői vagyoni jogok megsértése esetén e bíróság joghatósággal bír az alkotás szerzője által olyan társasággal szemben benyújtott, felelősség megállapítása iránti kereset elbírálására, mely társaságnak egy másik tagállamban van székhelye, és amely e másik tagállamban többszörözte fizikai hordozóra az említett alkotást, és e fizikai hordozót ezt követően harmadik tagállamban székhellyel rendelkező társaságok értékesítik egy olyan internetes oldalon keresztül, mely az eljáró bíróság tagállamában is hozzáférhető. E bíróság joghatósága kizárólag az e bíróság tagállamának területén bekövetkezett károkra terjed ki.

A költségekről

48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 5. cikkének 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy az eljáró bíróság tagállama által biztosított szerzői vagyoni jogok megsértése esetén e bíróság joghatósággal bír az alkotás szerzője által olyan társasággal szemben benyújtott, felelősség megállapítása iránti kereset elbírálására, mely társaságnak egy másik tagállamban van székhelye, és amely e másik tagállamban többszörözte fizikai hordozóra az említett alkotást, és e fizikai hordozót ezt követően harmadik tagállamban székhellyel rendelkező társaságok értékesítik egy olyan internetes oldalon keresztül, mely az eljáró bíróság tagállamában is hozzáférhető. E bíróság joghatósága kizárólag az e bíróság tagállamának területén bekövetkezett károkra terjed ki.

Aláírások